

Толубко О.*

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ НОВОЇ КОНФІГУРАЦІЇ СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Глобалізаційна природа розвитку світового господарства на сучасному етапі має прояв у кризових процесах системного характеру, тому вельми актуальним є виявлення факторів його розвитку з метою розробки механізмів протидії впливу кризових явищ глобалізованого економічного простору та адекватної викликам часу стратегії національного суспільного поступу.

Сучасне розуміння проблематики функціонування інформаційного ринку в системі світового господарства сприяло виділенню ряду характерних особливостей інформаційного ринку, які мають прояв на всіх стадіях підготовки, виробництва, обміну, розподілу і споживання інформації в процесі суб'єктно-об'єктної взаємодії виробника інформаційного продукту та інформаційних послуг, ІКТ та користувача або споживача інформації.

В умовах глобалізації, інформація стає чинником економічного зростання та підвищення міжнародної конкурентоспроможності, що визначає необхідність здійснення оцінки ролі інформації та інформаційних впливів. Ознакою інформаційного суспільства прийнято вважати розвиток ІКТ, тому за допомогою таких показників як: питома вага інформаційного сектору, величина сумарних витрат на інформаційні продукти, частка нових інформаційних товарів та послуг у структурі ВВП та кількість зайнятих в інформаційному секторі, чисельність абонентів світової мережі Інтернет, використання супутникових каналів засобами національної мережі зв'язку - можна дати загальну характеристику його розвитку.

В Україні нормативно-правове забезпечення розвитку інформаційного суспільства в цілому відповідає сучасним вимогам. Участь держави у створенні та розвитку інформаційного ринку та інформаційного суспільства полягає у вдосконаленні інституційних засад формування інформаційного суспільства, забезпеченні інформаційної безпеки, реформуванні системи освіти і науки, як передумови розвитку ринку інформаційних товарів та послуг, створення механізмів комерціалізації інформаційної галузі, забезпечити відбір інформації на основі достовірності та об'єктивності. Розробка Системи індикаторів інформаційного розвитку України є нагальним завданням сьогодення і потребує нових наукових досліджень.

Україна практично за всіма визначальними індексами, індикаторами та показниками розвитку інформаційного суспільства суттєво поступається не лише світовим лідерам і країнам Великої сімки, а й усім постсоціалістичним країнам, які було обрано для порівняння. Принципово важливим є відсутність суспільно прийнятної стратегії власного розвитку. За таких умов найкращі реформи економіки, науки, освіти, інноваційної сфери не дадуть бажаних наслідків.

* здобувач кафедри міжнародного бізнесу Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Науковий керівник: доц. Мазуренко В.П.

Стратегічними орієнтирами для України має бути досягнення світового лідерства засобами випереджального розвитку, що потребуватиме мобілізації суспільних зусиль і, в першу чергу створення відповідних інституційних засад. Тому російська модель і Митний Союз є мало перспективними тому, що ця модель переважно буде визначатися ресурсно-орієнтованим і ресурсно-енерговитратним характером економіки Росії і меншою мірою – інноваційним, європейським. Тому в Митному Союзі успішними не можуть бути економіки країн СНД, окрім Росії та Казахстану, які багаті на ресурси і об'єктивно не зацікавлені в пріоритетному розвитку соціального (людського) капіталу. Україна ж у такому альянсі буде позбавлена можливості активного використання якраз цього, найважливішого для неї капіталу для власного розвитку. Їй доведеться розраховуватися з партнерами дешевою робочою силою, екологічними квотами та іншими складовими своєї національної безпеки. Для України було б доцільним, знаходячись поза форматом Митного Союзу, продовжувати співпрацю з цією групою країн на взаємовигідній основі.

Копіювання моделі ліберального капіталізму, домінуючої для країн Великої сімки і деяких країн Південно-Східної Азії, також є неперспективним. Хоча ці країни і намагаються швидко адаптуватися до глобальних змін, але їм не під силу подолати головний недолік вказаної моделі. Він полягає у безумовній максимізації прибутків на користь обмеженої соціальної групи багатих верств населення, а це, в свою чергу, призводить до виснаження природних і соціальних ресурсів, на яких ґрунтується добробут і гуманітарний розвиток людей та виживання біологічних видів. Україна має шанс покласти напрацьований світом кращий досвід, а це досвід гармонізованого, сталого розвитку суспільства, в якому добробут людей, навколишнє середовище, природні ресурси та людський капітал, втілений в досягненнях науки, освіти, проривних технологіях, високих моральних цінностях, є категоріями нероздільними, рівновеликими і такими, що взаємно доповнюють і збагачують одна одну.